

Index in Lib. Sex

Le quid si preterdens ius in re, est persona incerta, editio, & proclamare secundum idem ius commune vocari nequit, ibi.n.20; Etan iure municipal i concedatur huiusmodi edicta, & proclamata, & quibus conditionibus. Vide ibid. nu.204.

Crimen laesa maiestatis commissum à patre non solum nocet filii eius natus post commissum delictum, verum, & eis, qui ante delictum nati erant, quia omnes presumuntur eodem vito laborare, præf.33.lib.5.nu.16 occultum si quis commisit, non presumuntur, quod aliud simile delictum is debet perpetrare, immo censor de eo peccitantiam egisse, præf.32.lib.5.nu.46 patris nocere filii nascitur, non autem illis, qui tempore commissi crimini non concepti fuerant, l.2.C. de liber, & eorum liber, cautum est, præf.33.lib.5.nu.29. Intellige, ut ibi. nu.31 falsi nunquam presumuntur, præf.2.lib.5.nu.14 grauissimum committens, suspectus est de hæresi, præf.6.lib.5.nu.38. Et quæ sunt dicta criminis, ibid. In criminibus grauissimis, t. laesa maiestatis, non solum pater criminis reus, sed & filii alioqui de eo innocentes plectuntur, præf.33.lib.5.nu.5. Idem in crimen hæresi, ibid. nu.6. & redditur ratio, ibid. nu.7. Idem in filiis illegitimis, & spuriis, ibid. nu.11.

Crimina nunquam presumuntur, præf.7.lib.5.nu.21 Criminosus de presenti, non presumuntur bono zelo accusare, q. 24. lib.1.nu.33

Trocophantia, quæ dicantur, præf.16.lib.4.n.7 Cullei quid sint, & cuius mensura, præf.15.lib.4.n.27 culpa est delicti species, præf.3.lib.5.n.126 culpa carere quicquam, & quomodo dicatur, præf.190.lib.4.n.53 culpa quando fit mentio, non intelligitur in dubio de leuisima, sed de lata, vel leui, præf.3.lib.5.nu.136

Cculpa cum sit delictum non presumuntur, præf.2.lib.6.nu.12. regaliter non presumuntur, præf.3.lib.5.nu.125. Fallit in multis casibus, qui enumerantur, ibid. nu.128 & seq. vñque nu.135. potius presumuntur, quam dolus & potius leuis culpa, quam lata, præf.2.lib.5.nu.30. est specific probanda, præf.3.lib.5.nu.137. Et est probanda ad casum ordinatum, ibid. nu.138. vi euntem, presumuntur quem in re aliena fecisset, quod in re propria fecisset, præf.3.lib.5.nu.127. data & quiparatur dolo, præf.3.lib.5.nu.124

Custos longi temporis solus, ad inducendam liberationem non sufficit, quando ius commune reficit, præf.3.lib.3.nu.57. Aliud si ius commune non reficit, vbi secundum naturam actionum iudicium fit, nu.58

Custodia causa re concessa ad certum tempus non presumuntur facta renouatio, custode ultra tempus permanente, præf.85.lib.3.nu.40

Custos moneta rei subtraet, an & quando furum commissum presumuntur, præf.3.lib.5.nu.1.2. & seq. plura vide in verbo furum.

Damnari aliquis de crimine ex sola presumptione non potest nisi aliud constet, præf.32.lib.5.nu.22

Damnatus presumuntur quis potius poena temporali, quam perpetua, præf.49.lib.5.nu.11. qui sit in amputatione manus, intelligitur, quod debet ei abscondiatur, præf.49.lib.5.n.8

Damnatio ad mortem est adhibenda fides, & eius assertio est standum super extorsione usuraram ad præiudicium fisci, præsum.5.lib.5.nu.6

Damnum, quod est, non presumuntur, nec quod est contra bonos mores, præf.3.lib.6.n.7

Damnum ob id, quod in purgatione canonica defecit, quando retracto iudicio absolvatur, q.95.lib.1.nu.6. confessione sua, cum altere de delicto non confaret, emptori non nocet, vel donatario, præf.124.lib.3.nu.62. Limitationem vide ibi. nu.65. & 66

Damnum a vicini datum præsum. q.89.lib.1.nu.94. non debet quis sentire ex tua liberalitate, præf.190.lib.4.n.36

Damno, & periculo nemo presumuntur velle se expondere, præf.190.lib.4.n.18

Decedere nemo debet partim testatus, & partim intestatus, præsu.48.lib.4.n.4, non potest quis pro parte testatus, & pro parte intestatus, nec id ius nostrum patitur, præf.101.lib.4.n.49

Decedens intestatus dicitur restari permisus, non autem dispensatio, præf.26.lib.3.nu.13

Decedere nemo debet partim testatus, & partim intestatus, præsu.48.lib.4.n.4, non potest quis pro parte testatus, & pro parte intestatus, nec id ius nostrum patitur, præf.101.lib.4.n.49

Decimus nemo presumuntur relatis filiis, præf.14.lib.6.nu.7

Decidere sine herede, quando interdum quis possit, præf.37.lib.3.nu.41

Decenni curi presumti solemnitate actus, verum esse, si de actu vere constet, non autem si presumptuè solum, præf.13.lib.3.nu.87

Decimus qui sint inhabiles, infra prohibitionem ne tutelam gerat mater, præf.173.lib.4.n.34

Datum s. lib. vna conditione censetur sub contraria ademptum, præf.91.lib.6.nu.1, sub conditione, ea non existente censetur ademptum, præf.39.lib.4.n.59

Damni homicidij peracta peccitatem, regia dignitate non sicut prius, præf.47.lib.5.nu.10

Deberi quid dicatur ex causa necessaria, & quid ex causa voluntaria, præf.109.lib.4.n.2. & 3

Deciani

Præsumpt. Iacobi Menochij.

Deciani R. sponson habitum quo casu probari vel improbari posse, præf.63.lib.6.nu.1.22

Decimandi ius non potest acquiri laico prescriptione aliqua, præf.86.lib.6.nu.2

Decimas sunt iure diuino constitutæ, & non nisi ecclesia seu eius ministri debentur, præf.86.lib.6.nu.1

Decima retinetur a laico si tamdiu ipse eas possedit, & a tempore, cuius initia memoria non est in contrarium, presum. 86.lib.6.nu.4. Requiritur tamen quod præter allegationem temporis contractus communis fama, & opinio, quod eas fuerit confutus, mediante persona suorum maior, ibid. nu.5 non possunt laicus in feudi, præf.86.lib.6.nu.3, tanquam bona Ecclesiastica spiritualia, præsumptio temporis immemorabilis, vna cum titulo requirunt, præf.108.lib.3.nu.7

Declaratio animi facta causa vniuersitatis, prodebet, & alteri, præf.45.lib.2.nu.11

Decretum super alienatione bonorum minoris, vel Ecclesiæ magni est momenti, præf.75.lib.2.nu.2. Aliud est in emancipatione, manumissione, &c. nu.3

Decretum, an, & quatenus presumuntur pro recte, & debitis solemitatibus adiutibus interpositum, præf.75.lib.2.nu.5. & multis seq. vñque num.46. inter volentes, & consentientes interponitur, nu.6. interponens index, potest se extra iudicium informare, nu.7. obreptum esse affirmans probate debet, nu.15. iudicis non impedit remedium, l.2.C. de rescind. vend. lafione probata, nu.34

Decretum q. id sit, & vnde dicatur, præf.15.lib.4.nu.7

Decretum interposito contractus censetur factus palam, & bona fide omnissime fraudis, & deli. cestat presumptio, nu.54. & 55. datum tanquam minori tutor vel curator, talis presumuntur, nu.56

Decreta aliqua magni, alia tenui momenta sunt, præf.75.lib.2.nu.1. principis, dicuntur ius commune ciuitatis, præf.6.lib.2.nu.14

Decretum Patoris facit presumi omnia toleranter acta presum. 104.lib.4.nu.3

Deducere aliquid in iudicio, & deductum probare, diuersa sunt, præf.49.lib.6.nu.24

Definitum non venit appellatione vini, præf.152.lib.4.nu.7

Definienti iura, & actiones transuent in heredem suum, presum. 10.lib.4.nu.9

Delegatus scriptum sive delegationis ostendere, & copiam mandati facere debet, præf.15.lib.2.nu.8. mandatum habere, quando presumuntur, ibid. nu.10. & l.1.a. principi potestatem subdelegandi habere censetur, præf.21.lib.2.nu.1. Fallit si persone illius industria electa sit, nu.2

Delegatus Principis quando non possit vices suas alteri delegate, præf.21.lib.2.nu.8. principi est dignior ordinario, præf.17.lib.2.nu.5. fungitur vice delegantis, præf.16.lib.2.nu.6. effectus dicitur is, cui tanquam persona priuata causa singularis a principe commititur, nu.29. effectus presumuntur priuatus, cui a principe simpliciter certum genus causarum communitur, nu.31

Delegatus industriam electam est, quibus possit constare, præf.21.lib.2.nu.3. in industria in causa graui, & ardua, electa, ibi. nu.4

Delegato nec ob summam dignitatem, de iurisdictione delegata credi, præf.15.lib.2.nu.5. excelsa dignitas tunc demum creditur, quando de negotio, & de facto delegantis solum agitur, nec veratur tertii præiudicium, ibid. nu.9

Delegati duo, qui tertio delegato impedimento posse procedere, scire debent tertii impedimentum: aliquo processus est nullus, præf.91.lib.6.nu.12

Delegatio facta existenti in dignitate licet transeat ad eius successorem, non tamen transit, quando facta est obtinente dignitate nomine alieno, præf.121.lib.4.nu.10. debitoris ut esse dicatur, quinque necessaria requiriuntur, præf.134.lib.3.nu.69. facta non presumuntur, in causis referuntur Pontifici, vel principi, præf.15.lib.2.nu.6. Nisi tamen legatus est in possessione seu quasi, administrandi ea qua principi referuntur sunt, nu.7

Delegatione facta a principe vel Ponifice, iudex tanquam delegatus processus presumuntur, præf.17.lib.2.nu.4

Delicium, an, & quando presumuntur commissum, & quibus,

Delicium perpetratse dicitur, qui actui momentaneo potuit occurtere, nec prohibuit, presumuntur enim confessio, præf.27.lib.5.nu.14. nunquam presumuntur, præf.35.lib.5.nu.8. non debet presumi sine causa perpetratum, præf.40.lib.5.nu.28

Delicitorum pluralitas nullo pacto presumuntur, præf.2.lib.5.nu.21. & præf.15.lib.6.nu.18

Deliciti presumptio est omnino evitanda, præf.161.lib.4.nu.26. presumptio, an, & quibus in casibus locum habeat, præf.2.lib.5.nu.31. cum multis seq. vñque ad finem presumptions, & conjecture dilut, & confutari possunt contrarijs coniecturis, & pre-

Democritus Abderites centum & nouem annos attigit, non morbo, sed longo senio extinctus, præf.46.lib.6.nu.11

Demones in uocans ad tentandam pudicitiam dicitur vehementer, suspectus de heresi, præf.6.lib.5.nu.20. Et idem de consiliente demones per tortigia, vt futura predicant, ibid. nu.25

Denominationis prioris ordo denota ordinem charitatis, & maioris dilectionis, præf.16.lib.4.nu.4

Denunciationes, que in celebrandis matrimonij precedentibus, fieri debent a proprio parochio, præf.88.lib.6.nu.2

De

Index in Lib. Sex

Denunciatio Syndici, vel alterius officialis, alio administrculo accende, in dictum facit ad torturam. q. 89. lib. 1. n. 140. Euangelica, a statuto non presumitur excludita. pref. 48. lib. 2. n. 44. Euangelica, proprie non exceptio. ibid. num. 45. Euangelica, quo casu possit fieri. q. 79. lib. 1. num. 1. & 2. Euangelica, quando fieri nequeat. ibid. n. 5. Denunciatione Euangelica ut posse legatum aduersus heredes cuius testamento minus solemnem quidpiam relatum est, falso est, falsum est, falsum demonstratur. q. 80. lib. 1. n. 36. Depositarius regulariter non dicitur depositum acceptare, licet tacet, cum apud eum deponitur. pref. 99. lib. 6. n. 34. Depositum quid sit. pref. 34. lib. 3. n. 42. Deportatus per restituendum a Principe factam, restituitur in pristinum statum, tum quad honores, tum quad bona. pref. 9. lib. 2. n. 14. Fallit in bonis tam in aliis translati. n. 15. Derogatio expressa iuri communis, an in Papa requiratur. pref. 20. lib. 2. n. 31. specialis priori testamenti que dicatur. pres. 166. lib. 4. n. 18. 19. 20. 21. & 22. Descendentum nomine comprehenduntur tam feminæ ex masculis nate, quam masculi ex feminis oriri. pref. 91. lib. 4. n. 4. Fallit. ibid. n. 5. & 6. Descendentibus vocatis, censentur vocati omnes usque in infinitum cuicunque sint gradus, etiam qui nondum natu vel conceptu sunt tempore mortis testatoris. pref. 91. lib. 4. n. 7. quadam ratione naturali parentum successio quodammodo debita censetur. pref. 33. lib. 4. n. 1. Descendentes ex Mahometanis, si vinum non bibit, neque carnes suillas edat, vel quid simile obseruat, suspectus est de heresi. pref. 6. lib. 5. n. 40. Descendentes a testatore iussi hereditatem restituere post mortem suam ita deum consentient in eam rem grauati, si sine liberis decesserint, etiam si sint grauati restituere ecclesiæ, vel alij p[ro]p[ri]etate, pref. 18. lib. 4. n. 1. 27. ab ipso testatore significant verba illa. Ex suo sanguine, & generatione, cum generatio a se procreatos significet, sic et ipsos descendentes. pref. 88. lib. 4. n. 25. ex presumpcio, testanus voluntate transuersibus preferuntur. pref. 93. lib. 4. n. 7. Descripta in inventario a tutori, vel curatore presumpcionem aduerteri eos faciunt ex constitutione Iustin. pref. 97. lib. 6. n. 2. Detentionem difficile a posse. pref. 68. lib. 6. n. 1. Determinabile vnum aliquando ex meta legis dispositione fine, aliqua presumpcio mente testatoris est, favorabilis altero. pref. 89. lib. 4. n. 142. Aliquando est favorabilis altero non simplici dispositione legis, sed ex tacta mente disponit. ibi. n. 143. Determinatio vna respiciens plura determinabilia equaliter determinat. pref. 75. lib. 4. n. 3. & pref. 76. lib. 4. n. 4. & 51. & pres. 79. lib. 4. n. 33. & pref. 83. lib. 4. n. 31. & pref. 89. lib. 24. & pref. 124. lib. 4. n. 41. & pref. 139. lib. 4. n. 24. & pref. 140. lib. 4. n. 9. Secus si alias sequentur correctiones iuri communis. d. pref. 140. lib. 4. n. 9. Deus cum sit valde bonus, non potest natura esse nisi optima. pref. 1. lib. 5. n. 10. De Opt. Max. tanta est bonitas, vt ad ignoscendum sit magis clemens quam ad damnandum iratus. pref. 94. lib. 6. n. 11. Et sic malos circa dignum puni, & bonos plus merito remuneratur. ibid. Deus Opt. Max. vite, & mortis nostræ potestatem habet. pref. 15. lib. 3. n. 3. Deus solus, vel cuius Deus singulari gratia concessit, errare non potest. pref. 71. lib. 2. n. 15. Deum videre maxima est merces. pref. 100. lib. 6. n. 12. Dei ac principis sui precepta, & leges quando quis presumpatur con tempisse. pref. 44. lib. 5. n. 1. Dicere nemo confitetur quod non sensit, & nemo existimandus est dixisse, quod non mente agitauerit. pref. 5. lib. 6. n. 4. vel facere contra femei patrum nemo presumpitur. pref. 44. lib. 3. n. 3. Dicta præteriti temporis coniecturam faciunt ad actum presentem. q. 22. lib. 1. n. 3. pres. 3. temporis, coniecturam præsentem voluntatis præterite. ibid. n. 4. futuri temporis presumpcionem faciunt ad iam præterita. num. 9. & disposita in vna parte legis, quando in alia repetita censeantur vel non. pref. 7. lib. 2. n. 1. & seq. in legi interpretata, quando præsumuntur repetita in interpretante, & quando non. ibid. n. 10. & 11. in acquisitione ex fideicommisso nunquam habeant locum in prælegatis, & contra pres. 193. lib. 4. n. 1. in institutione non excepti reperita in substitutione, & quo casu. pref. 62. lib. 4. n. 43. in præstationibus declarant mentem disponit. pref. 110. lib. 4. n. 29. Dicatio implicaria eius est nature, vt implicet casum magis dubitabilem. pref. 78. lib. 4. n. . taxatua excludit causas dissimiles non exclusit autem similes. pref. 36. lib. 4. n. 29. amplia, vt n. 22. & pref. 39. lib. 4. n. 4. amplius, includit. pres. 145. lib. 4. n. 24. Dignitas sumitur duobus modis, in genere scilicet, & in specie, in genere

Præsumpt. Iacobi Menochij.

generis significat decus, & honorem, in specie pro magistratu sumitur, vel pro aliqua praeminentia. pref. 78. lib. 4. n. 23. Et qui dicuntur in dignitate positib[us]. n. 24. nunquam moritur, sed eadem est continuans in successorem. pref. 121. lib. 4. n. 3. quæ moritur cum eadem persona, non dicitur propriæ dignitas, vt sub dignitatis nomine, & prælegatis comprehendatur. pref. 121. lib. 4. n. 7. Dignitatem qui est afflatus, in ea manutendus, & qui affectum esse illegitimum, probare debet. pref. 54. lib. 6. n. 54. Dignitatem legatum, an, & quando presumpsum legatum successori. Vide legatum. pref. 121. lib. 4. n. 1. Dilatio adiecta legato relieto in testamento censetur repetita in legato simpliciter facta in codicillis. pref. 177. lib. 4. n. 2. Dilationem procuratori ad consilendum dominum, quando non det iudex. pref. 37. lib. 2. n. 2. Dilationes longiores conceduntur res ad defendendum, quam auctor[um] prosequendum actionem in statu. pref. 90. lib. 2. n. 3. Dilationibus qui iudicium subterfugere querit, contra se habet presumpcionem. pref. 70. lib. 2. n. 13. Dilectio, & amor impellit magis, quam ipse sanguis, quæst. 28. lib. 1. n. 16. Dinus fuit viuis ex compilatoribus libri sexti decret. pref. 38. lib. 4. n. 30. Diocletianus, & Maximianus Imperator anno salutis nostre. 287. pref. 37. lib. 4. n. 20. Dispositio testatoris debet intelligi in casu vero, non autem in ficto. pref. 76. lib. 4. n. 6. testatoris ita est interpretanda, vt valeat, & sustineatur. pref. 12. lib. 4. n. 6. & mens testatoris ita interpretari debet, ne delinq[ue]ndi occasionem prebeat. pres. 164. lib. 4. n. 2. testatoris presumpitur facta in eo casu, quod de iure fieri potest, vt valeat. pref. 4. lib. 6. n. 12. testatoris non potest vna valere, & testamentum, & codicilli eodem tempore, pres. 60. lib. 4. n. 81. testatoris hoc modo concepta, Caius, si natus ex Asia veneris, h[ab]et esto, si vero non veneris, Lucius habet esto, an valeat, & possit quis corum hereditatem adire. pref. 17. lib. 4. n. 4. Quid si testator dixerit, Titus si natus ex Asia veneris, ex parte testa h[ab]et esto, si vero non veneris, ex parte sexta h[ab]et esto. ibi. n. 5. quantumvis perfecta, recipit declarationem ab ipso suo conditore, quæst. 26. libro 1. n. 16. quælibet a subiecta materia recipit interpretationem. pres. 16. lib. 2. n. 2. intelligi debet in dubio de actu alteri minus previdencia. lib. pres. 16. libro 2. n. 12. intelligitur de actu perpetuo. ibidem n. 16. concepta in vnum tempus, non extenditur ad aliud. pref. 13. lib. 3. n. 30. principali licet extendatur, non ramen quo ad p[re]cepta. pref. 14. lib. 3. n. 12. Limitatur, ibid. n. 13. & 15. que secundum vnum modum valere potest, secundum alium non, eo quo potest modus non satis. pres. 29. lib. 3. n. 8. exorbitans, & tacita, seu presumpcio non admittit exceptionem. pres. 139. lib. 3. n. 16. patiens negat eti scripturam propriam, locum habet, iam in subscripte. pres. 66. lib. 3. n. 9. hominis specialis deo generali, secus in legali. pres. 18. lib. 2. n. 29. legis non dicitur, a qua homo recedere, & pro arbitrio disponere potest. pres. 6. lib. 3. n. 11. legis specialis, generali non derogat nisi incompatibilis sint. pres. 18. lib. 2. n. 16. legis, & hominis quomodo definiantur, & quatenus inter se differant. q. 46. lib. 1. n. 1. & multis sequent. hominis semel tantum verificatur, aliud in dispositione legali. n. 28. legis generalis, comprehendit omnes, & quoniamque casus, secus in hominis dispositione. n. 30. tacita & facta, legis dicitur non hominis. ibi. n. 42. in casu vero locum habet in præsumpto, præsumptione iuri, & de iure. q. 47. lib. 1. n. 1. Idem in præsumptione iuri sola. n. 4. in casu vero, quando non habet locum in præsumpto. ibid. n. 14. 15. 16. & 17. loquens in casu vero, locum non habet in præsumpto, hominis præsumptione. ibid. n. 18. Dispositio ita interpretari debet, vt euentur circuitus. pref. 169. lib. 4. n. 10. Et ne frustra in utiliter ita actum sit. ibid. n. 11. ipsa mutari solet temporis mutatione. pref. 60. lib. 4. n. 82. licet sit mutata in substantia, non presumpitur tamen mutata quo ad qualitates. pref. 37. lib. 6. n. 34. an, & quando presumpnit conditionalis, pura, modalis, in diem, vel penalis, & quid ex his possit presumpnatur. pref. 175. libro 4. n. 1. & multus seq. vsque n. 18. facta presumpnit in favorem eius, cui qualitas dispositionis naturaliter conuenit, quando nomen non exprimitur. pref. 34. lib. 4. n. 26. an sit favorabilis, vel odiosa p[er]petrator principaliter ex intentione legis. pref. 39. lib. 4. n. 24. esti sui natura, debet stricte interpretari, ob rationem tamen in prefatione expressam largè interpretatur. pref. 2. lib. 6. n. 14. in dispositione, aliqua si concurreti persona prælegata, cuius favore actus sustinet, cum non prælegata, prodebet prælegatum etiam non prælegato, vt actus valeat. pref. 4. lib. 6. n. 18. Dispositio causa finalis si est falsa, tota dispositio redditur falsa. pref. 2. lib. 4. n. 2. Dispositio auth[or]is quæ. C. de lega. 2. Auth[or]is quæ. C. commu. de

Diuines